

μονομαχία

μονομαχία, η, ουσ. [<αρχ. μονομαχία], η μονομαχία. **1.** έντονη λεκτική αντιπαράθεση μεταξύ δυο ατόμων ή δυο ομάδων: «η συζήτηση στη Βουλή εξελίχθηκε σε μονομαχία μεταξύ της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης». **2.** ο ανταγωνισμός δυο αντιπάλων σε κάποιο παιχνίδι, ιδίως στα χαρτιά ή στο τάβλι: «κάθε Κυριακή παίζουμε μια μονομαχία στο τάβλι». **3.** (ειδικά για ποδόσφαιρο ή μπάσκετ) έντονος ανταγωνισμός για τη νίκη: «πιστεύαμε πως θα κερδίζαμε εύκολα την αντίπαλη ομάδα, γιατί είναι το αουτσάιντερ του πρωταθλήματος, όμως το παιχνίδι εξελίχθηκε σε σκληρή μονομαχία».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας